

РЕШЕНИЕ

№ 103

гр. София, 09.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 09.12.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Желева

Вяра Русева

при участието на секретаря Таня Миткова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **8695** по описа за **2022** година докладвано от съдия Красимира Желева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63в ЗАНН вр. чл.208 и сл. АПК.

Касационното производство е образувано по жалба от С. Р. П., с постоянен адрес: С. [жк], бл.29 вх.В ет.7 ап.81, чрез процесуалния му пълномощник адв. Д. С. с адрес: С., [улица] ет.7, срещу Решение №3101/10.08.2022 г. по АНД №16308/2021 г. по описа на СРС НО 17-и състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 21-4332-021810/27.10.2021 г. (НП), издадено от Началник сектор към СДВР, Отдел Пътна полиция, с което на касатора е наложено на основание чл. 175а, ал. 1, пр. III ЗДвП административно наказание „глоба“ в размер на 3000 лв. и административно наказание „временно лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 месеца“ за нарушение на чл. 104б, т. 2 ЗДвП.

Решението се обжалва като неправилно поради неправилно приложение на материалния закон. Твърди се несъставомерност на деянието поради недоказване по безспорен начин на използването на пътя от касатора за друга цел, освен превоз на хора и товари. Сочи, че между показанията на свидетелите, описаното от обективна страна в НП и установеното от съда са налице разминавания.

Допълнително касационният жалбоподател счита, че са налице предпоставките за приложение на чл. 28 ЗАНН: множество смекчаващи обстоятелства – мокра настилка, липса на достатъчно шофьорски опит у водача, липса на вредоносни последици, липса

на умисъл при извършване на маневрата, липса на наложени други санкции за същото нарушение.

В съдебно заседание касаторът – редовно призван, представлява се от адв. С., която моли съда да уважи касационната жалба на подробно изложените аргументи в нея и да отмени първоинстанционно решение и процесното НП. Претендира съдебни разноски за настоящата инстанция.

Ответникът по касационна жалба – СДВР, редовно призван, не изпраща представител и не дава становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава становище за неоснователност и недоказаност на жалбата. Предлага решението на СРС да бъде оставено в сила.

Съдът, като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства в рамките на наведените от жалбоподателя касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл.218 ал.2 АПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е подадена в срок, от легитимирана страна, поради което е процесуално ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество, тя е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Предмет на касационна проверка е Решение №3101/10.08.2022 г. по АНД №16308/2021 г. по описа на СРС НО 17-и състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 21-4332-021810/27.10.2021 г. (НП), с което на касатора е наложено на основание чл.175а ал.1 пр.ІІІ ЗДвП административно наказание „глоба“ в размер на 3000 лв. и административно наказание „временно лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 месеца“ за нарушение на чл. 104б, т. 2 ЗДвП.

Административнонаказателната отговорност на жалбоподателя е ангажирана за това, че на 08.10.2021 г. около 00:04 часа в [населено място], на бул. П. Д., при управление на лек автомобил марка М. Ц 220 ЦДИ с рег. [рег.номер на МПС] с посока на движение от ул. Ген. В. Д. към бул. Царица Й. използва пътя, отворен за обществено ползване, за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари, извършвайки демонстративни маневри, изразяващи се в умишлено форсиране на двигателя, приплъзване на задните колела на автомобила и поднасяне в ляво и дясно по посоката му на движение, с което създава опасности за останалите участници в движението.

За да потвърди НП районният съд е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи в кръга на тяхната компетентност, при спазване на правилата за тяхната форма и задължителни реквизити, при единство в установените фактическите обстоятелства и тези възпроизведени в НП, като от доказателствата по делото несъмнено е установил извършването и авторството на нарушението.

Съобразно разпоредбата на чл. 104б, т. 2 ЗДвП на водача на МПС е забранено да използва пътищата, отворени за обществено ползване, за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари. Следователно, всеки правоспособен водач има задължение да се движи по пътищата, отворени за обществено ползване, като е длъжен да спазва предписанието на чл. 104б, т. 2 ЗДвП, а именно да използва същите единствено с цел превоз на хора и товари. Всички останали действия и маневри при управление на МПС следва да бъдат извършвани извън тези пътища и на обособените за тази цел места. Съдът намира, че при категорично установено, несъобразено с посочената законова разпоредба поведение на водача, правилно последното е било квалифицирано по посочения законов текст.

Настоящата инстанция не споделя възраженията на касатора, че са налице

разминавания между показанията на полицейските служители Д. и Д., описаното от обективна страна и установеното от СРС. Точно обратното, показанията на св. Д. – актосъставителя и св. Д. са напълно категорични и еднопосочни по отношение на основания факт по делото - движението на управляваното от П. МПС. От докладната записка и техните показания става ясно, че П. умишлено форсирал двигателя на автомобила и извършил приплъзване на задните колела, като последните описали пълен кръг през булеварда, вкл. и навлизайки в насрещното пътно платно и минавайки 2 пъти през маркировката с двойна непрекъсната линия, с което е застрашавал безопасността на движението по пътищата. Няма никакво противоречие в показанията на свидетелите за тези факти – релевантни за настоящото дело. Съдът напълно се съгласява с изводите на СРС относно недостоверността на свидетелските показания на св. Г., които имат за цел, съвсем естествено с оглед приятелските му отношения с касатора, да подкрепят защитната теза на последния и снемане на административнонаказателната му отговорност.

По тези съображения настоящата инстанция, като съобрази гласните доказателства и ги съпостави и със събраните по делото писмени доказателства, намира, че фактическата обстановка е правилно установена от районния съд и се обосновава от целия събран по делото доказателствен материал. Ето защо твърденията на касационния жалбоподател в обратната посока са неоснователни.

Гореописаните обстоятелства обуславят ангажиране на административнонаказателната отговорност на водача, доколкото е изпълнен фактическият състав на нарушението по чл. 104б, т. 2 ЗДвП. Възприетите от административнонаказващия орган и от съда обстоятелства – че водачът е извършил рязка маневра и съзнателно е извел автомобила извън контрол чрез приплъзване на задните колела на автомобила и поднасяне в ляво и дясно по посоката му на движение, като е навлязъл странично в платното на насрещно движещите се автомобили, категорично обосновават извода, че в конкретния случай той е използвал път, отворен за обществено ползване, за други цели, различни от предназначението му за превоз на хора и товари.

За констатираното нарушение е съставен АУАН, издаден от компетентни органи, при спазване на законоустановената форма съответно чл. 42 ЗАНН, като съдържат ясно и конкретно описание на нарушението, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено, както и законовите разпоредби, които са нарушени виновно, които съответстват на посочените обстоятелства. АУАН е подписан от П. без възражения.

По отношение на твърденията на касатора за наличие на предпоставките за приложение на чл. 28 ЗАНН районният съд е изложил в решението си подробни мотиви относно немаловажността на извършеното нарушение, които се споделят напълно от настоящия състав и не следва да се преповтарят.

Предвид горното, съдът, при извършената проверка по чл. 218 АПК, счита, че обжалваното решение е валидно, допустимо, постановено без да са допуснати нарушения на закона и съществено нарушение на процесуални правила. Не са налице касационните основания по чл. 348 НПК, предполагащи отмяна на решението, и то следва да бъде оставено в сила като правилно на основание чл. 221, ал. 2 АПК.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I АПК, Административен съд София град, IV касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №3101/10.08.2022 г. по АНД №16308/2021 г. по описа на СРС НО 17-и състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 21-4332-021810/27.10.2021 г., издадено от Началник сектор към СДВР, Отдел Пътна полиция.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.